

POKÓJ i DOBRO

Gazetka Rzymskokatolickiej
Parafii św. Franciszka z Asyżu

Borki Wielkie – Borki Małe –Broniec

Adres: Borki Wielkie, ul. Ojca Alarda 3, 46-300 Olesno, tel. 34 359 60 76

e-mail:parafiaborkiwielkie@gmail.com

www.parafiaswfranciszka.pl

NOTKA INFORMACYJNA: „Gazetka parafialna: POKÓJ I DOBRO jest wydawana przez Rzymskokatolicką Parafię pw. Św. Franciszka z Asyżu w Borkach Wielkich i jest przeznaczona wyłącznie do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty parafialnej”.

Nr 37

XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA

11.09.2022

Refleksja

Bogactwo treści słowa Bożego XXIV Niedzieli Zwyczajnej można otworzyć różnymi kluczami. Proponuję klucz zawarty w modlitwie dnia. Kościół prosi w niej Boga: „wejrzyj na nas i daj nam całym sercem służyć Tobie, abyśmy mogli doznawać skutków Twojego miłosierdzia”. Proszę najpierw zauważyć, Matka Kościół nie prosi o doświadczenie przez nas Bożego miłosierdzia, lecz o doznawanie jego skutków. Jest ich bardzo wiele, nade wszystko dzieło Chrystusowego odkupienia, to znaczy nasze wyzwolenie z niewoli grzechu, śmierci i szatana, pojednanie z Bogiem, bogate obdarowanie pełnią łaski i prawdy, dar otwartego nieba, wspólnota wiary, jaką jest Kościół. Prosząc Boga o udział w tym wszystkim, Matka Kościół daje nam bardzo jasną odpowiedź: Bóg nie skąpi nam udziału w tych wszystkich dobrach zbawienia, nie ma żadnej bariery z Jego strony. Warunek jest w zasadzie jeden i znajduje się po naszej stronie – chodzi o to, by całym sercem służyć Bogu, to znaczy mieć serce otwarte dla Boga. Jeśli tak się rzeczy mają, nie może nas dziwić, że papież Jan Paweł II i Benedykt XVI rozpoczynali swe pontyfikaty od wołania w naszą stronę: „Otwórzcie drzwi Chrystusowi”. Benedykt XVI nawet dodał: „Nie bójcie się. On wam niczego nie zabierze, On nie przychodzi jak złodziej, by kraść, lecz jako Dobrodziej, by obdarowywać”.

A cóż dopowiadają nam do tej zasadniczej prawdy o Bogu i naszym zbawieniu dzisiejsze czytania? Fragment wyjęty z Księgi Wyjścia zwraca nam uwagę na to, że warunkiem doznawania owoców Bożego miłosierdzia jest uznanie w Bogu Pana swego życia, zwalczanie wszelkich przejawów bałwochwalstwa i trwanie na drodze wskazanej nam przez Niego. Nie można więc oddawać czci bożkom i żyć po swojemu. Myśl o Mojżeszu, jako Ratowniku ludu, który zbłądził, niesie z sobą pośrednio wskazanie na Jezusa – Tego, który zbawia lud od jego występków, orędując za nami u Ojca poprzez Eucharystię, to znaczy stale uobecnianą w Kościele ofiarę ze swego życia. Oto Nowy Mojżesz, który uśmierza słuszny skądinąd gniew Boga Ojca, gdy my, Jego dzieci, oddajemy cześć różnorodnym ciałom współczesności. On też odpowiada św. Paweł Tymoteuszowi w pierwszym doń liście, przyobleka nas mocą i stale otacza swoją wielkodusznością. Co więcej i św. Paweł, i dzisiejsza Ewangelia podkreślają, że ów Nowy Mojżesz po to przyszedł na świat, aby nas – grzeszników – zbawić!

Natomiast Jezusowa przypowieść o miłosiernym Ojcu zwiastuje na wyraźnie: Bóg nigdy nie zwleka z obdarowywaniem swoich dzieci, chętnie bierze nas w ramiona i ogarnia swą miłością. Trzeba tylko zawrócić z drogi odchodzenia od Niego. Jak ów marnotrawny syn trzeba uznać swą winę przełamać opory i wstąpić na drogę powrotu. Gdy będziemy jeszcze daleko wybiegnie nam naprzeciw, obejmie nas i na powrót usynowi. Warto też zauważyć, że traktuje jednakowo wiernych i niewiernych, którzy się nawrócili. Dlatego dobrze jest Mu służyć całym swoim sercem!

bp Andrzej Czaja

Złota myśl tygodnia

Za sprawą katolickich rodziców dokonuje się pierwsza ewangelizacja. Trzeba zatem, by rodzice jeszcze bardziej poczuli się odpowiedzialni za spełnienie tej swojej podstawowej misji – zwłaszcza poprzez dobry przykład życia z wiary.

bp Paweł Stobrawa

Na wesoło

Mażeńskie rozmowy:

- Mógłbyś mnie czasem zaprosić gdzieś na kolację – mówi żona do męża.
- Przykro mi, nie umawiam się z mężatkami – odpowiada mąż.
- Ale ja jestem twoją żoną – tłumaczy żona.
- Nie robię wyjątków – podsumowuje mąż.

- Nie jestem zazdrosna, ale nie chce, żebyś rozglądał się na prawo i lewo – mówi żona do męża.
- Kobiet, przechodzimy przez ulicę – tłumaczy się mąż.
- Nie interesuje mnie to – odpowiada żona.

Święci z naszej ziemi - Ofka Raciborska

Eufemia, zdrobniale Ofka, urodziła się ok. 1299 r. Jej ojcem był Przemysław, książę raciborski, a matką była Anna, księżniczka czerska z Mazowsza. 9 kwietnia 1306 r. ojciec postanowił umieścić ją w klasztorze dominikanek w Raciborzu na naukę i wychowanie. 9 kwietnia 1313 r. Ofka wstąpiła do tegoż klasztoru i przyjęła habit zakonny. Wówczas wniosła spory posag przygotowany jej przez ojca i brata Leszka. Zapewne już w 1314 r. złożyła profesję zakonną. Życie Eufemii w zakonie normowały Reguła św. Augustyna i Konstytucje sióstr Zakonu Kaznodziejskiego. Zgodnie z nimi zakonnica, przebywając w klauzurze i żyjąc w ubóstwie, czystości oraz posłuszeństwie, oddawała się głównie modlitwie i pokucie, aby w ten sposób wspomagać działalność apostolską dominikanów. Ofka spędziła w raciborskim klasztorze prawie 46 lat, wciąż troszcząc się o jego dobre funkcjonowanie i rozwój. W tym celu kupowała czynsze i wioski, a nawet miasteczko Baborów. Odegrała niemałą rolę w procesie powstawania kościoła klasztornego. Cieszyła się wielkim uznaniem wśród prowincjałów, Stanisława z Krakowa i Piotra z Chomiąży, członków kapituły prowincjalnej polskich dominikanów oraz innych osób z rodziny książęcej, rycerstwa i szlachty. Należała do maryjnego Bractwa Literackiego w Raciborzu, którego statuty pochodzą z 1343 r. W latach 1341-1346 i 1349-1359 pełniła funkcję przeoryszy klasztoru dominikanek w Raciborzu. W 1346 r. na własną prośbę została złożona z urzędu przełożonej. Wcześniej oddała klasztor i wszystkie jego posiadłości pod opiekę papieża Klemensa VI (1342-1352), który 2 lipca 1345 r. w Avinionie wydał bullę protekcyjną dla raciborskich dominikanek. Powodem tego były zapewne zagrożenia płynące z wojny polsko-czeskiej o Śląsk (1345-1348) i troska o zabezpieczenie dóbr klasztoru. W latach 1346-1349 toczyła się sprawa kradzieży pieniędzy Eufemii, której dokonał pewien dominikanin. Dochodziła ona sprawiedliwości, odwołując się do kapituł prowincjalnych Zakonu Kaznodziejskiego, zebranych w Toruniu, Krakowie i Legnicy, a nawet do generała zakonu. 8 grudnia 1358 r., w obecności m.in. Mikołaja II Przemyślidy, księcia opawsko-raciborskiego, jego syna Jana, prowincjała polskich dominikanów Piotra z Chomiąży i spowiednika raciborskich dominikanek Jana, Eufemia oznajmiła swoją ostatnią wolę. Poszczególne włości i czynsze zapisała swoim krewnym księżniczkom, będącym mniszkami w Raciborzu i postanowiła, że po ich śmierci wszystko przejdzie na własność konwentu raciborskich sióstr. Stąd też nazywana jest fundatorką klasztoru dominikanek w Raciborzu, w którym zmarła w opinii świętości 17 stycznia 1359 r.

INTENCJE MSZALNE 11 – 18.09.2022 /BM/

XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA (11.09)

8.00. Przez wstawiennictwo Matki Bożej Wniebowziętej za żyjących i za ++ parafian.

10.00. Przez wstawiennictwo Matki Bożej z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo w rodzinie, za + ojca, dziadków z obu stron i za dusze w czyścicu cierpiące.

PONIEDZIAŁEK (12.09) wspomnienie Najświętszego Imienia Maryi

18.00. Do Miłosierdzia Bożego za + Siostrę Monikę o radość życia wiecznego dla niej.

ŚRODA (14.09) Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

18.00. Do Miłosierdzia Bożego za + Siostrę Krzysztofę o radość życia wiecznego dla niej.

CZWARTEK (15.09) wspomnienie NMP Bolesnej

18.00. Przez wstawiennictwo Matki Bożej Bolesnej za żyjące i za + matki z Borek Małych.

SOBOTA (17.09) Święto Stygmatów św. Ojca Franciszka z Asyżu

18.00. Do Matki Bożej Wniebowziętej z podziękowaniem za otrzymane łaski, prosząc o zdrowie i Boże błogosławieństwo oraz za + męża Jana w kolejną rocznicę śmierci, ++ z rodziny za + dzieci.

XXV NIEDZIELA ZWYKŁA (18.09)

8.00. Do Najświętszego Serca Pana Jezusa przez wstawiennictwo Matki Bożej Wniebowziętej z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo z okazji urodzin syna oraz prosząc o łaski w rodzinie i rodzinach dzieci.

10.00. Do Miłosierdzia Bożego za + męża Jana Brodacki, ++ rodziców, + siostrę i + brata, ++ Bernarda i Marię Syguła, ++ rodziców z obu stron i ++ dwóch zięciów.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE 11 – 18.09.2022 /BM/

XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA (11.09)

Dzisiaj XXIV Niedziela Zwykła.

Nie będzie nabożeństwa popołudniowego w naszym kościele.

Kolekta inwestycyjna przeznaczona jest na chodniki przy naszym kościele.

PONIEDZIAŁEK (12.09) wspomnienie Najświętszego Imienia Maryi

O godz. 18.00 Msza św. szkolna.

WTOREK (13. 09) wspomnienie św. Jana Chryzostoma, biskupa i doktora Kościoła

W Borkach Wielkich o godz. 18.00 nabożeństwo fatimskie.

ŚRODA (14.09) Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

O godz. 18.00 Msza św.

Po Mszy św. uczczenie Relikwii Krzyża Świętego.

CZWARTEK (15.09) wspomnienie NMP Bolesnej

Msza św. o godz. 18.00.

SOBOTA (17.09) Święto Stygmatów św. Ojca Franciszka z Asyżu

Msza św. o godz. 18.00.

XXV NIEDZIELA ZWYKŁA (18.09)

Msze święte o godz.: 8.00 i 10.00.

O godz. 15.00 nieszpory niedzielne.

Inne ogłoszenia

1. Dziękujemy wszystkim parafianom za pielgrzymowanie na Górę św. Anny. Składamy serdeczne podziękowanie naszej Orkiestrze, Ministrantom i Mariankom.
2. **Na furcie klasztornej są do nabycia:** Drogi do Nieba, przyjmowane są intencje mszalne.

Dziękujemy za życzliwość oraz za złożone dary. Wszystkim życzymy spokojnej i błogosławionej niedzieli oraz całego tygodnia.